

Arrest

nr. 138 728 van 18 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 februari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. ALDELHOF, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende, via een op 13 juli 2006 gedateerd schrijven, een aanvraag in om, in toepassing van het toenmalige artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. Op 23 november 2006 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing om verzoeker tot een verblijf van één jaar te machtigen. Er werd tevens geduid dat de verlenging van de verblijfsmachtiging werd onderworpen aan voorwaarden: het beschikken over een nationaal paspoort en een arbeidskaart, het voorleggen van bewijzen van tewerkstelling en het niet ten laste zijn van het

OCMW. De geldigheidsduur van de aan verzoeker toegekende verblijfsmachtiging werd vervolgens jaarlijks verlengd. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid stond op 20 januari 2011 een laatste maal de verlenging van de geldigheidsduur van verzoekers verblijfsmachtiging toe, waardoor deze op 24 januari 2012 verstreek.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 17 februari 2012 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 26 april 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Gelet op artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de genaamde [M.A.] [...], onderdaan van Rwanda /Rep./, gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur op basis van art 9 (9bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006.

Overwegende dat betrokkene in het bezit was van een elektronische A-kaart die volgens onze instructies dd. 20.01.2011 verlengd werd tot 24.01.2012, en dat volgende voorwaarden werden vermeld voor de verdere verlenging van de A-kaart :

"Voorwaarden voor de verdere verlenging : een geldige arbeidskaart met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling (arbeidsovereenkomst, loonfiches,...) + geldig nationaal paspoort + recent attest waaruit blijkt dat betrokkene op geen enkel ogenblik te laste is van de Belgische staat (of OCMW) + bewijzen van middelen van bestaan."

Overwegende dat, bij het verstrijken van de A-kaart, volgende documenten werden voorgelegd ter verlenging van de verblijfstitel van betrokkene : een kopie van het Rwandees paspoort van betrokkene, een attest van het OCMW van Gent waaruit blijkt dat betrokkene financiële steun equivalent aan het leefloon ontvangt sedert 01.01.2011.

Overwegende dat betrokkene weliswaar géén geldige arbeidskaart C met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling kan overleggen.

Overwegende dat uit het voorgelegde OCMW-attest blijkt dat betrokkene sinds 01.01.2011 doorlopend ten laste wordt genomen van de Belgische Staat voor een bedrag equivalent aan het leefloon.

In uitvoering van artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan hem (haar) bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slowakije, Slovenië, Spanje, Tsjechische Republiek, Zweden en Zwitserland binnen dertig (30) dagen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3.2. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

De raadvrouw van verzoeker brengt ter terechtzitting een stuk aan waaruit blijkt dat verzoeker op 18 december 2014, in functie van zijn Belgisch minderjarig kind, een aanvraag indiende tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie en dat hij, ingevolge deze aanvraag in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie. Het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd derhalve impliciet doch zeker opgeheven. Een vreemdeling kan immers niet terzelfdertijd onderworpen zijn aan een bevel om het grondgebied te verlaten en beschikken over een tijdelijke verblijfstitel (cf. RvS 30 september 2009, nr. 196.530). Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van het in het kader van voorliggend beroep bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoeker nog tot voordeel kan strekken. Verzoekers raadvrouw weerlegt deze vaststelling niet. Zij toont dan ook niet aan dat verzoeker nog een belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

Het ingestelde beroep is, om voormelde reden, dan ook onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK